

РЕШЕНИЕ

№ 17403

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110113984 по описа за 2022 година

Предявени са от „Т...” ЕАД срещу ответниците Х. В. В. и П. В. В. – разделно отговорни длъжници при равни квоти, установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за установяване съществуването на следните вземания: за сумата от 2 743.44 лв., представляваща продажна цена за потребена топлинна енергия за м.05.2018 г. – м.04.2020 г. в топлоснабден имот, находящ се в – гр.София, бул. и за сумата от 439.20 лв., представляваща обезщетение за забава в погасяване на главния дълг за периода 15.09.2019 г. – 03.11.2021 г., сумата от 41.99 лв., представляваща главница за предоставена услуга дялово разпределение и 9.32 лв. – лихва, ведно със законната лихва върху главницата от депозиране на исковата молба до плащането. Претендира направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че между него и ответниците, е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия (ОУ), чиито клаузи съгласно чл. 149, ал. 1 ЗЕ са обвързали всички абонати на топлопреносното предприятие, без да е било необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е осъществил насрещната парична престация – да заплати

установената покупна цена, обективизирана в представените по делото фактури.

Твърди, че процесните парични задължения са срочни, тъй като в чл. 30, ал. 3 от ОУ (2002 г.) и чл. 32, ал. 6 от ОУ (2006 г.) е уговорено, че потребителят е длъжен да заплаща продажната цена за доставената топлинна енергия ежемесечно – в последния ден от месеца.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответникът Х. В. В., е депозирал отговор на исковата молба, в който се оспорва изложените обстоятелства и предявения иск. Навежда доводи, че не притежава качеството потребител на топлинна енергия за процесния период. Позовава се на давност. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответникът П. В. В., е депозирал отговор на исковата молба, в който се оспорва изложените обстоятелства и предявения иск. Навежда доводи, че не притежава качеството потребител на топлинна енергия за процесния период. Позовава се на давност. Претендира направените по делото разноски.

„Б...” ООД, конституирано в производството като трето лице-помагач (ТЛП) на страната на ищеца, не изразява по предявените иски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

По реда на чл. 410 и сл. ГПК срещу ответниците Х. В. В. и П. В. В. – разделно отговорни длъжници при равни квоти, в полза на ищеца на 09.12.2021 г. по ч.гр.д.№66666/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 170-ти с-в е издадена заповед за изпълнение за техни задължения за доставена ТЕ и цена за предоставена услуга дялово разпределение (с лихви и разноски) в периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата на вещно или по силата на облигационно право на ползване (в този смисъл – Решение №35/21.02.2014г. по гр.д.№3184/2013г. на ВКС, III г.о.). Съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно

отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3.

По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ - за установяване съществуването на задължение за заплащане на дължимата цена по договор за продажба на топлинна енергия, в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника, по силата на което е престириал и за ответника е възникнало задължението за плащане на уговорената цена.

Обстоятелството, че ответниците за процесния период от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. ползват топлоснабдения имот по силата на вещно или по силата на облигационно право на ползване, не се установява от представените от ищеца доказателства.

В настоящия случай ищецът не се установи по безспорен начин, че ответниците Х. В. В. и П. В. В. са собственици или носител на вещно право на ползване върху процесния недвижим имот, поради което предявените искове за главница и законните лихви са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г.

Ето защо така предявените искове следва да се отхвърлят, като неоснователни. Като законна последица следва да бъде отхвърлена и претенцията за законната лихва, считано от 23.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството

Ищецът следва да бъде осъден на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв. на адвоката на ответника Х. В. В., който съгласно представения договор за правна помощ, е осъществявал безплатно процесуално представителство по делото.

Ищецът следва да бъде осъден на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв. на адвоката на ответника П. В. В., който съгласно представения договор за правна помощ, е осъществявал безплатно процесуално представителство по

делото.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. ... Б, срещу **Х. В. В.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Ботевград, ул. ..., и **П. В. В.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ..., **разделно отговорни длъжници при равни квоти**, искове с правна квалификация чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД, вр. с чл.149 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД – за заплащане на следните суми – сумата от **2 743.44 лв.**, представляваща продажна цена за потребена топлинна енергия за м.05.2018 г. – м.04.2020 г. в топлоснабден имот, находящ се в – гр.София, бул., за сумата от **439.20 лв.**, представляваща обезщетение за забава в погасяване на главния дълг за периода 15.09.2019 г. – 03.11.2021 г., сумата от **41.99 лв.**, представляваща главница за предоставена услуга дялово разпределение и сумата от **9.32 лв.** – лихва за забава в погасяване на главница за предоставена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва върху главницата от 23.11.2021 г. до плащането, **като неоснователни**.

ОСЪЖДА „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. ... Б, да заплати на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата на **адв. И. А. Н.**, с адрес: гр. Ботевград, ул. ..., **сумата от 400.00 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение по делото за осъщественото от адвоката бесплатно процесуално представителство.

ОСЪЖДА „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. ... Б, да заплати на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата на **адв. С. К. К.**, с адрес: гр. София, ул. ..., **сумата от 400.00 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение по делото за осъщественото от адвоката бесплатно процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б...” ООД, като трето лице-помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____